

ЗАТВЕРДЖУЮ
Проректор з наукової роботи
та інноваційної діяльності
Національного університету біоресурсів
і природокористування України
доктор сільськогосподарських наук,
професор

«21»

10

Оксана ТОНХА
2026 р.

ВИСНОВОК

про наукову новизну, теоретичне та практичне значення результатів дисертації
Святненка Максима Олеговича

на тему: «**Адміністративно-правові засади організації
та функціонування індустріальних парків**»,
поданої на здобуття ступеня доктора філософії
зі спеціальності **081 «Право»**
галузі знань **08 «Право»**

Витяг з протоколу № 1 фахового семінару кафедри адміністративного та фінансового права юридичного факультету Національного університету біоресурсів і природокористування України від «20» жовтня 2026 року.

Присутні члени фахового семінару кафедри адміністративного та фінансового права юридичного факультету Національного університету біоресурсів і природокористування України: О. В. Піддубний, завідувач кафедри цивільного та господарського права, доктор юридичних наук, професор, головуючий на засіданні фахового семінару; О. В. Гулак, професор кафедри адміністративного та фінансового права, доктор юридичних наук, професор, експертка; М. А. Дейнега професор кафедри цивільного та господарського права, доктор юридичних наук, доцент; О. В. Калмикова професор кафедри адміністративного та фінансового права, кандидат юридичних наук, професор, експертка; В. І. Курило, професор кафедри адміністративного та фінансового права, доктор юридичних наук, професор; В. В. Ладиченко, завідувач кафедри міжнародного права та порівняльного правознавства, доктор юридичних наук, професор, гарант освітньо-наукової програми, науковий керівник; О. П. Світличний, професор кафедри цивільного та господарського права, доктор юридичних наук, професор; С. В. Слюсаренко, завідувач кафедри адміністративного та фінансового права, кандидат юридичних наук, професор; О. А. Улютіна, професор кафедри адміністративного та фінансового права, кандидат юридичних наук, професор; О. С. Яра, декан юридичного факультету, професор кафедри адміністративного та фінансового права, доктор юридичних наук, професор.

Інші присутні на засіданні фахового семінару кафедри адміністративного та фінансового права юридичного факультету Національного університету біоресурсів і природокористування України: М. О. Святненко, здобувач ступеня доктора філософії.

Порядок денний: обговорення основних наукових результатів дисертації **Святненка Максима Олеговича** на тему: «**Адміністративно-правові засади організації та функціонування індустріальних парків**», поданої на здобуття ступеня доктора філософії зі спеціальності 081 «Право» галузі знань 08 «Право».

Тему дисертації затверджено вченою радою юридичного факультету Національного університету біоресурсів і природокористування України (витяг з протоколу № 4 від 17 листопада 2021 року).

Дисертацію виконано на кафедрі міжнародного права та порівняльного правознавства Національного університету біоресурсів і природокористування України.

Науковий керівник: доктор юридичних наук, професор **Ладиченко Віктор Валерійович**, завідувач кафедри міжнародного права та порівняльного правознавства, Національного університету біоресурсів і природокористування України.

Слухали: доповідь здобувача М. О. Святненка про основні положення дисертації. Здобувачем представлено основні результати дослідження, розкрито зміст, мету та науково-практичну цінність дисертації. У доповіді обґрунтовано актуальність теми, що зумовлена сукупністю взаємопов'язаних факторів фінансового, безпекового та правового характеру, які визначають сучасний етап розвитку України. В умовах триваючої збройної агресії та запровадженого воєнного стану індустріальні парки набувають значення одного з ключових інструментів відновлення та трансформації національної економіки і є своєрідним драйвером залучення внутрішніх та іноземних інвестицій, створення робочих місць і розвитку промислового потенціалу держави. Особливого значення вони набувають у контексті необхідності децентралізації виробництва і їх територіального розосередження, що обумовлено безпековими викликами, зокрема ризиками ракетних обстрілів та руйнування критичної інфраструктури. У таких умовах розвиток національної мережі індустріальних парків створює передумови для більш стійкої та адаптивної інвестиційної моделі промислового виробництва в країні.

Актуальність дослідження також посилюється процесами європейської інтеграції України, які вимагають гармонізації національного законодавства із правом Європейського Союзу, зокрема у сфері державної допомоги, економічної конкуренції, прозорості адміністративних процедур та екологічних стандартів. Індустріальні парки в цьому контексті виступають не лише інструментом економічного розвитку, але й майданчиком впровадження сучасних підходів до публічного адміністрування, цифровізації процедур, а також реалізації принципів сталого розвитку, включаючи екологічну безпеку та енергоефективність.

Метою дисертації визначено встановлення адміністративно-правових засад організації і діяльності індустріальних парків та їх особливостей у механізмі здійснення публічного управління у сфері сталого розвитку України в умовах євроінтеграції та триваючого воєнного стану.

Для досягнення поставленої мети та вирішення завдань дисертаційного дослідження було використано комплексну систему філософських (діалектичний), загальнонаукових (формально-логічний, аналізу і синтезу, системно-структурний, прогнозування) та спеціально-наукових (історико-правовий, формально-юридичний, порівняльно-правовий) методів. Застосування кожної групи методів було обумовлено змістом і структурою роботи та логікою наукового пошуку.

У науковій новизні підкреслено, що вперше обґрунтовано та визначено поняття об'єкт адміністративно-правового регулювання у сфері створення та функціонування індустріальних парків як сукупності відносин, які виникають, змінюються та припиняються на різних етапах ініціювання, створення, розвитку, функціонування та припинення індустріальних парків, включаючи управлінські, організаційно-правові, земельні, майнові, інвестиційні, фінансові, податкові, митні, екологічні та інші відносини, які складаються між органами державної влади, органами місцевого самоврядування та суб'єктами таких відносин (ініціаторами створення, керуючими компаніями та учасниками індустріальних парків) у процесі реалізації державної політики у відповідній сфері; запропоновано впровадження єдиного цифрового порталу та створення єдиного спеціалізованого адміністратора (це може бути розширення повноважень існуючого Управління індустріальних парків та супроводу інвестицій Міністерства економіки та довкілля України або створення на його основі нового органу – Державної агенції з управління індустріальними парками), що забезпечить скорочення адміністративних бар'єрів і спрощення взаємодії інвесторів із державою.

Основні результати роботи полягають у тому, що було визначено дефініцію принципів адміністративно-правового регулювання у сфері створення та функціонування індустріальних парків; до останніх, зокрема, запропоновано відносити: 1) принцип цільової економічної спрямованості адміністративно-правового регулювання; 2) принцип підвищеної правової визначеності нормативного регулювання діяльності індустріальних парків та стабільності умов інвестування; 3) принцип поєднання регуляторних і стимулюючих засобів з акцентом на стимулюванні; 4) принцип пріоритету врегулювання інфраструктурної забезпеченості;

5) принцип координації та інституційної узгодженості; 6) принцип спрощення адміністративних процедур та усунення регуляторних бар'єрів; 7) принцип адресності державної підтримки та відповідальності за її використання; 8) принцип цифровізації адміністративно-правових процедур; 9) принцип екологічної безпеки та сталого розвитку; 10) принцип адаптивності до особливих умов функціонування держави. Аргументовано класифікацію інструментів адміністративно-правового регулювання діяльності індустріальних парків, до яких віднесено: нормативні інструменти; адміністративно-процедурні інструменти; інструменти фінансово-правового стимулювання; адміністративно-договірні інструменти; контрольно-наглядові та моніторингові інструменти. Виокремлено принципи побудови нормативного матеріалу щодо засад діяльності індустріальних парків, спільних для України та держав-членів ЄС, до яких віднесено: диверсифікація форм власності, фінансових джерел створення та підтримання роботи індустріальних парків, договірна природа створення індустріальних парків, безпосередній зв'язок з впровадженням наукомістких технологій, інноваційних засобів і способів ведення бізнесу в індустріальному парку та інші. Встановлено фактори забезпечення екологічного механізму функціонування індустріальних парків в Україні, до яких віднесено: якість інженерної інфраструктури та її відповідність екологічним потребам учасників, підключення резидентів до усіх комунікацій, а також забезпечення екологічної безпеки, дотримання правил пожежної безпеки, логістична доступність та транспортна інтеграція в межах індустріального парку та зовні тощо; технологічна база та рівень еко-інноваційності використовуваних технологій і систем, енергетична незалежність індустріального парку, його операційна самодостатність та висока продуктивність процесу, енергозбереження та мінімізація ризиків впливу дефіциту природних ресурсів, зокрема у світлі забезпечення безперебійності роботи індустріального парку; відповідність принципам екологічності виробництва та стандартам сталого розвитку, особливо у контексті розбудови в Україні еко-індустріальних парків.

Практичне значення результатів дослідження полягає у тому, що вони містять практичні рекомендації щодо адміністративно-правових засад організації і діяльності індустріальних парків та можуть бути використані: у науково-дослідній діяльності, нормотворчій діяльності, практичній діяльності, навчальному процесі.

Здобувачеві було поставлено 6 запитань, на які він надав обґрунтовані відповіді та пояснення.

Виступили:

Науковий керівник – доктор юридичних наук, професор В. В. Ладиченко, який зазначив, що за період навчання в аспірантурі М. О. Святненко набув теоретичних знань, умінь, навичок та компетентностей, достатніх для вирішення наукових і практичних завдань у праві, здійснив власне наукове дослідження. Результати, отримані в ході дослідження, мають наукову новизну, теоретичне та практичне значення. У процесі підготовки дисертації та виконання індивідуального плану наукової роботи здобувач проявив себе як самостійний, наполегливий, відповідальний, високоерудований науковець, який уміє поставити і вирішити складні наукові завдання, володіє методами наукових досліджень, комунікаційними та іншими компетентностями, що дозволяють йому цілісно, у логічній послідовності представляти результати власних досліджень, публікувати їх у відповідних наукових виданнях, обговорювати у науковій спільності, обґрунтовувати та відстоювати власні наукові досягнення.

Експерти:

Гулак О. В., доктор юридичних наук, професор, відмітила, що зміст роботи цілкомитов відображає основні положення дисертації. Дисертаційне дослідження не містить порушень академічної доброчесності. Результати наукової роботи повно викладено в опублікованих здобувачем наукових публікаціях. Особливо підкреслено значну цінність та актуальність рецензованої наукової праці, її теоретичне й прикладне значення. На основі аналізу дисертації експерткою запропоновано дати їй загальну позитивну оцінку, як такої, що відповідає вимогам Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України № 44

від 12 січня 2022 року, та рекомендувати дисертацію для подання до розгляду та захисту у разовій спеціалізованій вченій раді на здобуття ступеня доктора філософії зі спеціальності 081 «Право» галузі знань 08 «Право».

Калмикова О. В., кандидат юридичних наук, професор, відмітила, що зміст роботи відображає основні положення дисертації. Дисертаційне дослідження не містить порушень академічної доброчесності. Результати наукової роботи повно викладено в опублікованих здобувачем наукових публікаціях. На основі аналізу дисертації експерткою запропоновано дати їй загальну позитивну оцінку, як такої, що відповідає вимогам Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України № 44 від 12 січня 2022 року, та рекомендувати дисертацію для подання до розгляду та захисту у разовій спеціалізованій вченій раді на здобуття ступеня доктора філософії зі спеціальності 081 «Право» галузі знань 08 «Право».

В обговоренні результатів дисертації взяли участь: В. І. Курило, доктор юридичних наук, професор; О. Ю. Піддубний, доктор юридичних наук, професор; О. П. Світличний, доктор юридичних наук, професор; О. С. Яра, доктор юридичних наук, професор; О. А. Улютіна, кандидат юридичних наук, професор.

Виступаючі вказали на актуальність теми дисертаційного дослідження, обґрунтованість і достовірність отриманих результатів, що базується на достатній джерельній та методологічній основі, наявності достатньої кількості нових наукових даних, що мають наукову новизну та важливе теоретичне і практичне значення, відповідності вимогам наказу Міністерства освіти і науки України № 40 від 12 січня 2017 року «Про затвердження вимог до оформлення дисертації», Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України № 44 від 12 січня 2022 року.

Було підтримано пропозицію експертів щодо рекомендації дисертації М. О. Святненка для подання до розгляду та захисту у разовій спеціалізованій вченій раді на здобуття ступеня доктора філософії зі спеціальності 081 «Право» галузі знань 08 «Право».

Постановили: заслухавши та обговоривши дисертацію **Святненка Максима Олеговича** на тему: «**Адміністративно-правові засади організації та функціонування індустріальних парків**», члени фахового семінару кафедри адміністративного та фінансового права юридичного факультету Національного університету біоресурсів і природокористування України ухвалили:

1. Актуальність теми дисертації. Дисертацію М. О. Святненка присвячено адміністративно-правовим засадам організації і діяльності індустріальних парків. Саме правові механізми визначають умови створення парків, порядок їх функціонування, інструменти державної підтримки, взаємодію між суб'єктами, а також рівень привабливості для інвесторів. Прогалини у сфері адміністративних процедур, координації органів публічної влади, доступу до стимулів і прозорості правового регулювання можуть суттєво обмежувати потенціал індустріальних парків, навіть за наявності економічних передумов їх розвитку та впровадженого з 2024 року державного стимулювання фінансування розвитку їх інфраструктури. Це обумовлює необхідність комплексного наукового осмислення саме адміністративно-правових засад як одного з ключових елементів забезпечення ефективності державної політики у цій сфері. Таким чином, вирішення проблем адміністративно-правових засад організації і діяльності індустріальних парків наділене значним рівнем актуальності, як з погляду сучасності, так і майбутнього, що й зумовило вибір теми дисертаційного дослідження.

2. Зв'язок теми дисертації з державними програмами, науковими напрямами Університету та кафедри. Дисертаційне дослідження виконано згідно плану науково-дослідної роботи кафедри міжнародного права та порівняльного правознавства юридичного

факультету Національного університету біоресурсів і природокористування України в рамках розкриття окремих аспектів теми «Механізм державної влади в правовій державі» (номер державної реєстрації 0115U006024)).

3. Особистий внесок здобувача в отриманні наукових результатів та вирішенні конкретного наукового завдання. Здобувачем самостійно здійснено аналіз наукової літератури та законодавчої бази, які стосуються адміністративно-правових засад організації і діяльності індустріальних парків. Сформовано комплекс науково обґрунтованих прикладних рекомендацій, направлених на вдосконалення законодавства. Основні ідеї та розробки, практичне значення одержаних результатів, висновки та рекомендації отримано автором особисто. Для аргументації окремих положень дисертації використовувалися наукові праці інших учених, на які зроблено посилання.

4. Достовірність і обґрунтованість отриманих результатів і запропонованих автором рішень, висновків, рекомендацій. Результати дисертаційного дослідження здобувача є достовірними та науково обґрунтованими, що забезпечено належним методичним рівнем проведеного аналізу. У процесі роботи застосовано як загальнонаукові, так і спеціальні методи дослідження, що дозволило комплексно охопити предмет дослідження. Достовірність отриманих даних підтверджена значним обсягом емпіричної бази, а також застосуванням перевірених наукових методів. Висновки й практичні рекомендації чітко узгоджуються з поставленою метою й завданнями дослідження, логічно випливають із результатів аналізу, що свідчить про їх аргументованість і практичну цінність.

5. Наукова новизна основних результатів дослідження визначається комплексним підходом до розкриття сучасних особливостей адміністративно-правових засад організації і діяльності індустріальних парків, в результаті яких було сформовано нові концептуальні положення, що виносяться на захист:

уперше:

- обґрунтовано та визначено поняття об'єкт адміністративно-правового регулювання у сфері створення та функціонування індустріальних парків як сукупності відносин, які виникають, змінюються та припиняються на різних етапах ініціювання, створення, розвитку, функціонування та припинення індустріальних парків, включаючи управлінські, організаційно-правові, земельні, майнові, інвестиційні, фінансові, податкові, митні, екологічні та інші відносини, які складаються між органами державної влади, органами місцевого самоврядування та суб'єктами таких відносин (ініціаторами створення, керуючими компаніями та учасниками індустріальних парків) у процесі реалізації державної політики у відповідній сфері;

- визначено етапи створення та функціонування індустріальних парків: 1) етап ініціювання створення індустріального парку; 2) етап створення (формалізації) індустріального парку; 3) етап облаштування та розвитку інфраструктури; 4) етап залучення учасників та розвитку індустріального парку; 5) етап розвитку виробничих потужностей індустріального парку; 6) етап припинення функціонування індустріального парку або зміни його статусу

- обґрунтовано доцільність виокремлення двох рівнів впливу на механізми адміністративно-правового регулювання функціонування індустріальних парків – інституційного та операційного, що дає змогу чітко розмежувати, з одного боку, системоутворюючі зміни, пов'язані з трансформацією моделі управління та міжрівневої взаємодії суб'єктів, а з іншого – удосконалення конкретних адміністративно-правових інструментів і процедур, які забезпечують практичну реалізацію державної політики у цій сфері; з урахуванням цього запропоновано конкретні практично-орієнтовані пропозиції з удосконалення ефективності адміністративно-правових засад правового регулювання діяльності індустріальних парків;

- запропоновано впровадження єдиного цифрового порталу та створення єдиного спеціалізованого адміністратора (це може бути розширення повноважень існуючого Управління індустріальних парків та супроводу інвестицій Міністерства економіки та довкілля України або створення на його основі нового органу – Державної агенції

з управління індустріальними парками), що забезпечить скорочення адміністративних бар'єрів і спрощення взаємодії інвесторів із державою;

удосконалено:

– мету, завдання та спеціальні принципи адміністративно-правового регулювання у сфері створення та функціонування індустріальних парків; до останніх, зокрема, запропоновано відносити: 1) принцип цільової економічної спрямованості адміністративно-правового регулювання; 2) принцип підвищеної правової визначеності нормативного регулювання діяльності індустріальних парків та стабільності умов інвестування; 3) принцип поєднання регуляторних і стимулюючих засобів з акцентом на стимулюванні; 4) принцип пріоритету врегулювання інфраструктурної забезпеченості; 5) принцип координації та інституційної узгодженості; 6) принцип спрощення адміністративних процедур та усунення регуляторних бар'єрів; 7) принцип адресності державної підтримки та відповідальності за її використання; 8) принцип цифровізації адміністративно-правових процедур; 9) принцип екологічної безпеки та сталого розвитку; 10) принцип адаптивності до особливих умов функціонування держави;

– існуючу нормативну модель державного стимулювання створення та функціонування індустріальних парків, зокрема запропоновано додатково враховати відповідні адміністративно-правові засоби щодо: окремого механізму для забезпечення швидшого старту нових індустріальних парків, з мінімальним пакетом вимог на початковій стадії (зокрема, спрощений механізм попереднього фінансування), розмежування моделей стимулювання шляхом нормативного закріплення дозволу паралельного функціонування обох моделей (компенсаційної та інфраструктурної), з урахуванням обмежень воєнного стану, створення спеціального Фонду розвитку індустріальних парків, незалежного від політичних циклів та щорічної бюджетної процедури, оптимізації вимог щодо звітності та підтвердження критеріїв, особливо для парків на початковій стадії або в умовах воєнного стану;

– систему та складові адміністративно-правових засад організації і функціонування індустріальних парків, до яких, окрім нормативно визначених в законодавстві, запропоновано відносити наступні адміністративно-правові засади, які мають фундаментальне значення: встановлення для кожного окремого індустріального парку його функціонального призначення та виокремлення додаткових завдань функціонування індустріальних парків, пов'язаних із залученням інвестицій, економічним розвитком, впровадженням новітніх технологій, створенням нових робочих місць і захистом навколишнього природного середовища; принцип територіальності – індустріальний парк створюється та існує в межах конкретної вибраної відповідно до положень цього Закону території; обмеження видів господарської діяльності, що може здійснюватися на території індустріального парку; а також особливий договірний порядок створення індустріальних парків;

– класифікацію інструментів адміністративно-правового регулювання діяльності індустріальних парків, до яких віднесено: нормативні інструменти; адміністративно-процедурні інструменти; інструменти фінансово-правового стимулювання; адміністративно-договірні інструменти; контрольно-наглядові та моніторингові інструменти;

– доктринальне розуміння елементів публічного управління та запропоновано удосконалити порядок взаємодії між Мінекономіки та місцевими органами влади шляхом створення регіональних офісів розвитку індустріальних парків у формі координаційних рад при ОДА або РДА, що зможуть гарантувати більшу адаптивність до потреб та інтересів конкретної територіальної громади, включно із наданням ініціативним громадам, бізнес-асоціаціям та іншим стейкхолдерам права на участь в їх засіданнях;

дістало подальшого розвитку:

– положення щодо узагальнення історичного досвіду розвитку індустріальних парків в зарубіжних країнах, до яких віднесено чотири покоління індустріальних парків: 1970–1975 рр.; 1975–1985 рр.; 1985–1995 рр.; 1995 р. – до тепер.

– принципи побудови нормативного матеріалу щодо засад діяльності індустріальних парків, спільних для України та держав-членів ЄС, до яких віднесено: диверсифікація форм власності, фінансових джерел створення та підтримання роботи індустріальних парків, договірна природа створення індустріальних парків, безпосередній зв'язок з впровадженням

наукомістких технологій, інноваційних засобів і способів ведення бізнесу в індустріальному парку та інші;

– взаємодія суб'єктів, залучених до створення і діяльності індустріального парку та запропоновано шляхи удосконалення такої взаємодії: розширити перелік документів, які розробляються ініціатором створення;

– обґрунтування факторів забезпечення екологічного механізму функціонування індустріальних парків в Україні у контексті розбудови в Україні еко-індустріальних парків. Запропоновано критерії віднесення індустріального парку до статусу екоіндустріального, впровадження на державному рівні систему стимулів (бонусів) за досягнення вказаних критеріїв енергетичної незалежності та екологічної іновативності.

6. Практична цінність результатів дослідження та їх впровадження. Практична цінність результатів наукового дослідження полягає в тому, що вони містять практичні рекомендації щодо адміністративно-правових засад організації і діяльності індустріальних парків та можуть бути використані у: науково-дослідній сфері – як підґрунтя для подальших загальнотеоретичних наукових досліджень правової природи та особливостей створення і функціонування індустріальних парків як територій із особливим правовим режимом господарювання; нормотворчому процесі – сформульовані в дисертації висновки можуть стати основою для внесення змін до законодавчих актів України у сфері діяльності індустріальних парків; правозастосовній діяльності – положення дисертаційного дослідження сприятимуть забезпеченню єдності розуміння і правильного застосування норм та усталеної практики, що стосуються функціонування індустріальних парків; у навчальному процесі – при підготовці відповідних розділів підручників і навчальних посібників з цивільного права та викладанні цієї дисципліни.

7. Перелік наукових праць, які відображають основні результати дисертації. Основні положення виконаного М. О. Святненком дослідження опубліковано в 6 наукових працях, з яких стаття у науковому виданні, проіндексованому у міжнародній наукометричній базі даних Scopus, 3 статті у наукових виданнях, включених до Переліку наукових фахових видань України, 2 тези наукових доповідей.

**Стаття у науковому виданні,
проіндексованому у міжнародній наукометричній базі даних Scopus**

1. Ladychenko V., Sviatnenko M. Localisation as legal phenomenon: Industrial parks between economic functionality and environmental responsibility. Law. Human. Environment. 2026. Vol. 17 (1). P. 78–102. *(Sviatnenko M. особисто проаналізовано правову сутність індустріальних парків як інструменту територіальної локалізації промислової діяльності та встановлено механізми узгодження їх спеціального правового статусу з принципами екологічної відповідальності, здійснено комплексний аналіз міжнародної практики. Ladychenko V. здійснено наукове консультування та спільно зі здобувачем сформульовано загальні висновки).*

**Статті у наукових виданнях,
включених до Переліку наукових фахових видань України**

2. Святненко М. О. Адміністративно-правові засади організації і функціонування індустріальних парків: загальна характеристика. Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. Серія: Юриспруденція. 2021. № 54. Т. 1. С. 72–77.

3. Святненко М. О. Історія виникнення та еволюції індустріальних парків як комплексної концепції. Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. Серія: Юриспруденція. 2025. № 73. С. 45–49.

4. Святненко М. О. Порядок створення та організації діяльності індустріальних парків: досвід держав-членів ЄС. Юридичний вісник. 2025. № 1. С. 248–255.

Тези наукових доповідей

5. Святненко М. О. Державне стимулювання індустріальних парків: сучасний стан і перспективи. Правові, управлінські та економічні засади розбудови європейських цінностей

в Україні: Міжнародна науково-практична конференція, м. Хмельницький, 22 травня 2022 року: тези доповіді. Хмельницький, 2022. С. 42–45.

6. Святненко М. Адміністративно-правові засади створення і функціонування індустріальних парків Європейський Союз та європейська інтеграція України в епоху глобальних викликів: право, політика, безпека: Міжнародна науково-практична конференція, м. Київ, 26 травня 2026 року: тези доповіді. Київ, 2026. С. 74–75.

8. Апробація основних результатів дослідження. Основні положення і висновки, що містяться в дисертації, було оприлюднено на: Міжнародній науково-практичній конференції «Правові, управлінські та економічні засади розбудови європейських цінностей в Україні» (м. Хмельницький, 2022 р.); Міжнародній науково-практичній конференції «Європейський Союз та європейська інтеграція України в епоху глобальних викликів: право, політика, безпека» (м. Київ, 2026 р.).

Ухвалили:

Дисертація здобувача ступеня доктора філософії Святненка Максима Олеговича на тему: «Адміністративно-правові засади організації та функціонування індустріальних парків» є завершеною кваліфікаційною науковою працею, у якій вирішено конкретне наукове завдання, що полягає у теоретичному обґрунтуванні та наданні практичних рекомендацій щодо адміністративно-правових засад організації і діяльності індустріальних парків, що має істотне значення для галузі знань «Право».

Дисертація відповідає вимогам наказу Міністерства освіти і науки України № 40 від 12 січня 2017 року «Про затвердження вимог до оформлення дисертації», Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України № 44 від 12 січня 2022 року.

З урахуванням наукової зрілості та професійних якостей здобувача Святненка Максима Олеговича на тему: «Адміністративно-правові засади організації та функціонування індустріальних парків» рекомендується для подання до розгляду та захисту у разовій спеціалізованій вченій раді на здобуття ступеня доктора філософії зі спеціальності 081 «Право» галузі знань 08 «Право».

Рішення прийнято одноголосно.

**Головуючий на засіданні фахового семінару
кафедри адміністративного та фінансового права
Національного університету біоресурсів
і природокористування України,
доктор юридичних наук, професор**

Олексій ПІДДУБНИЙ

**Експерти:
Професор кафедри
адміністративного та фінансового права
Національного університету біоресурсів
і природокористування України,
доктор юридичних наук, професор**

Олена ГУЛАК

**Професор кафедри
адміністративного та фінансового права
Національного університету біоресурсів
і природокористування України,
кандидат юридичних наук, професор**

Олена КАЛМИКОВА